

BVD / SBP

- rapportage over internationale ontwikkelingen
feiten en achtergronden die van belang
kunnen zijn voor de binnenlandse veiligheid

Nr. A83/011

15 april 1983

EEN OPMERKELIJK PALESTIJNS GELUID

Op 8 april j.l. bevatte de "Neue Zürcher Zeitung" een verslag van een door de "Gesellschaft Schweiz-Palästina" in Zürich georganiseerde kennismakingsontmoeting tussen [] en de pers. [], die lid is van de Palestijnse verzetsbeweging Al Fatah, was sedert 1978 vertegenwoordiger van de overkoepende Palestijnse bevrijdingsorganisatie PLO in Londen. Hij is nu benoemd tot PLO-representant bij de VN-vestiging in Genève, reden waarom de bijeenkomst met de pers was georganiseerd.

Volgens het krantebericht ging [] in zijn opmerkingen o.a. vrijmoedig in op de strategische doelen van de PLO, die zoals bekend geen ruimte laten voor het voortbestaan van de huidige staat Israël. Dit mag opmerkelijk genoemd worden, als bedacht wordt dat hij zijn uitlatingen deed tegenover Zwitserse journalisten. Normaliter gaan PLO-functionarissen in gesprekken met de Westerse media voorbij aan deze kwestie, die ze doorgaans alleen voor eigen publiek plegen aan te snijden.

In zijn inleidende toespraak stelde [] o.a. dat een rechtvaardige en duurzame vrede tussen Israël en de Arabieren gebaseerd dient te zijn op een honorering van de onveranderlijke rechten van het Palestijnse volk, te weten :

- Terugkeer naar woonplaatsen en eigendommen, waaruit de Palestijnse Arabieren met geweld zijn verdreven (hetgeen betekent dat Israël zijn grenzen moet openen voor alle Arabieren, die in 1948 zijn vertrokken, en eveneens voor hun nakomelingen);
- Zelfbeschikking zonder vreemde inmenging (van bijv. Jordaanse zijde);
- Vestiging van een onafhankelijke, soevereine staat, zoals ieder ander volk die heeft.

Volgens [] heeft de PLO twee oplossingen aangedragen voor het huidige Israëliisch-Arabisch/Palestijnse conflict, namelijk :

- 1) Vorming van een democratische staat voor Joden, Christenen en Moslems in geheel Palestina.
- 2) Creatie van een onafhankelijke staat voor het Palestijnse volk op de Westbank en in de Gazastrook.

Aangezien de Israëli's de eerste oplossing hebben afgewezen, dient nu - zo

lang die afwijzing zal voortduren - de tweede optie te worden nagestreefd. Omdat de "Zionisten" en de VS echter ook daarmee niet instemmen, zien de Palestijnen zich wel genoodzaakt de strijd voort te zetten.

Tijdens de discussie die op zijn inleiding volgde, werd aan gevraagd of de tweede oplossing alleen provisorisch bedoeld is of ook een definitief karakter zou kunnen hebben. Voorts werd hem in dat verband gevraagd, hoe het zit met de erkenning van de staat Israël.

Op deze beide vragen gaf de spreker volgens de NZZ-verslaggever geen duidelijk eenduidig antwoord. Zo merkte op dat het Palestijnse Nationale Handves helemaal niet oproept tot de eliminatie van Israël, maar alleen tot de uitroeiing van het "racistische, Zionistische establishment". En ten aanzien van het plan-Fez stelde hij dat de vraag of dit plan het bestaansrecht van Israël erkent, op dit moment niet relevant is : de Israëli's moeten eerst maar eens de rechten van de Palestijnen en hun tweede voorstel tot oplossing van het conflict accepteren, dan kan er daarna over de rest (in casu de eerste oplossing) wel verder onderhandeld worden. Gelukkig, aldus de spreker, zijn er al wel Israëli's die dit inzien : de "Zionisten" vormen echter nog steeds het probleem.

stelde zijn gehoor tijdens de bespreking overigens ook nog de veelzeggende vraag : "Ik kom uit Jaffa; hoe kan ik een staat erkennen, die mij uit mijn vaderland heeft verdreven?" Pikant is hierbij dat Jaffa noch op de Westbank noch in de Gazastrook ligt.

Uit het voorgaande kan alleen maar geconcludeerd worden dat de uiteindelijke strategische doelen van de PLO voor kennelijk nog niet hebben afgedaa